

[Glistrup]

får 8 måneders straf; det skal ikke være straffen for den, der i et kvarter er kommet til at overskride sit maksimum, navnlig ikke da problemet omkring overskridelse af kassekreditmaksimum ganske enkelt er, hvordan de udgifts- og indtægtsbilag, der hvirvler ind over bankskranken hver dag, bliver bogført, om de eventuelt ligger natten over og først bliver bogført næste dag, om man på grund af fejllæsninger får sat beløb ind på forkerte konti, som ikke kan udredes, når skattevæsenet kommer 3 år efter, osv. Det drejer sig også om, hvordan man behandler svømmende checks, hvordan folk, også i erhvervslivet, kan have tandpine en dag og skal til tandlægen og derfor ikke får foretaget de indsætninger, som skulle være foretaget, eller går rundt og er deprimerede eller jublende glade, fordi de skal skilles, og derfor ikke lige præcis tænker på § 3, stk. 3, nr. 5, i kartoffelafgiftsloven og disponerer efter det.

Der er i det virkelige, pulveriserende liv så mange forskellige forhold, som gør, at de 17 personer, der ofte kan sætte ind og trække ud på kassekredit, og som selvfølgelig ikke kan være koordinerede alle døgnets timer igennem, kommer til at foretage en overskridelse.

Nu har skatteministeren jo kommenteret dette her, og han siger bare: Jamen man kan jo bare lade være med at vælge hans § 3, stk. 3, nr. 5. Skatteyderne kan jo bare vælge § 3, stk. 3, nr. 6, og det er også rigtigt, hvis vel at mærke de er opmærksomme på det før den 1. januar 1989. Har vi først passeret nytårsslaget, er de bundet til at være inde under den regel, hvorefter de ifalder den straf, som der er. At forlange af folk, at de her inden for de næste 1½ måned på dette meget, meget udviklede område, som denne renteaftgiftsregel og specielt renteaftgiftslovens kassekreditområde er, skal være klar til at oprette de fornødne papirer, betale de fornødne stempelgebyrer, og hvad der nu ellers kan være inden for de 1½ måned, da de ellers er havnet i den bondefangerfælde, som skatteministeren vil opstille for de pågældende mennesker med denne meget, meget alvorlige sanktion, er urimeligt.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt at plage folk på den måde, og der vil i hvert tilfælde givet være nogle, der tror, at de nok kan klare det, men som ikke forstår den nærmere indebyrd af det, og derfor vil der formentlig være en million mennesker i Danmark, der bliver ramt, når

man tager hensyn til, hvor mange der kan trække på kassekreditter. Det er jo sådan, at der er 3, 4, 5, 14, 17 mennesker, der har prokura til at trække på den enkelte kassekredit, og som altså som følge af, hvordan bankens edb-notering nu kommer til at forløbe, uden dispensationsmulighed fra 1. januar 1989 havner i det, at de faktisk, hvis de skal disponere rigtigt, som det første, før de beder deres morgenbøn, og efter at de har bedt deres aftenfadervor, skal repetere § 3, stk. 3, nr. 5, i renteaftgiftsloven for at være klar over, hvordan man skal forholde sig, og hvordan man skal styre sit liv, hvis man ikke skal ruineres.

Det er faktisk det, som er indebyrden af den regel, som skatteministeren har foreslået, og her kommer så Fremskridtspartiet som en redningskorpsserviceforanstaltning – overensstemmende med Den Danske Bankforenings meddelelse – for at folk kan undgå at falde i den fælde.

Nu ved jeg godt, at det er den almindelige opfattelse herinde, at det kan folk jo bare iagttagte. Ja, hvis det var den eneste fjollede restriktionsregel i dansk lovgivning, man skulle iagttagte, så er det muligt, at man kunne gøre det, men vi hører jo tusinde gange herinde, hver gang man vedtager et lovforslag om et eller andet, at man siger: Det skal folk bare tænke på. Folks hjerner er nu engang ikke indrettede til, at de kan tænke på 18.000 dårlige lovparagrafer samtidig, hvor de ikke ved, hvilken en af fælderne de falder i, og derfor skal vi lade være med at lave fejl nr. 18.001. Vi skal revidere skatteministerens forslag og opgive hans ambition om, at Skatteministeriet er ufejlbarligt, og derfor kan man ikke rette et semikolon i, hvad Skatteministeriet den fredag har fjøntet sig til at sige af tossede ting. Vi skal være så store i dette Folketing, at vi også kan lytte, når Den Danske Bankforening kommer og fortæller, at vi er ved at begå en teknisk fejl. Derfor håber jeg meget, at dette Folketing vil stemme ja til ændringsforslaget.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Regeringen må afvise Fremskridtspartiets ændringsforslag, og jeg må understrege, at regeringen sammen med forligspartierne bag renteaftgiftsloven har imødekommet Bankforeningens synspunkter ved at stille et ændringsforslag, som betyder, at der nu bliver 2 mulig-